

Issız Bir Limana Terkedilmişliğim

– Nuray AYHAN · 14 Ağustos 2014

Ben seni en çok şiirlerde sevdim
Her satırda büyüyen adı bensiz bir sevdandı lisanın
Seni sevdim çünkü sensizlikle büyüdüm çocukça

Sen yaktun vurgun yemişti yüreğim
Bin telaşla viraneye dönen sensizlik mabedim
İbadetini unuttu zifiri bir yalnızlık içinde

Hani o Ağustos günlerinde ılgılı basan cırcır böcekleri gibi
Haykırasım var karanlığını okuduğum gecelere
Sabahlara kadar hıfz ettiğim şiirlerini

Issız bir limana bırakılan köhne bir geminin azadlığı gibiyim
Sonsuza dek bir meltem esintisiyle teselli olan terkedilmişliğim
Kaçamak bakışlarım ufka dalıyor kavuşmaz bir hasret çizdiğin

İflah olmaz uykusuz gecelerde sürgün özlemlerim
Hep bir zaaf siyah kadar koyu düşlerim
Dokunsalar yağmurları sağacak gözlerim
Çaresizlik bu ağlamak yabancı bakışlarını aramak

Ne çok birikmiş şey var boş verip yazmadığım
Unutmaya çalıştıkça üstü örtülmüş anılarda
Yazsam roman olur en çok satanlar rafında

Uzaktan okurdum gözlerinde yazılı mektupları
Beni tutan o bakışlarının dehlizine gömdüğüm boş vermişlik
Özlemlerin gölgesinde yıllar birbirini kovalar

Hep bir gururun saçma sapan zehriydi damarlarımda dolaşan
Kaderime yazılan gözlerinin hakkı için bir boş vermişlikte işte öylesine
Unuttuğum bir fotoromanın yıllar sonra hatırlattığı
Solup giden o renginden güz mevsimlerini okudum
Kurumuş güller sayfa sayfa döküldü eteklerimden
Bilseydin içimdeki acı veren gerçeği hiç gitmezdin yüreğimden

Nuray AYHAN...